
[2007-35-RE](#)

CAUSA 2007-35-RE

Número de registre 462-2007. Recurs d'empara

AUTE DE L'1 DE FEBRER DEL 2008

BOPA núm. 13, del 13 de febrer del 2008

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 18 d'octubre del 2007, per la representació processal del Sr. Pio Vall-Llosada González, mitjançant el qual interposa recurs d'empara contra la sentència del 10 de juliol del 2007 i contra l'aute del 27 de setembre del mateix any, dictats per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia per haver-se produït una presumpta vulneració del dret a la jurisdicció, reconegut a l'article 10 de la Constitució i atès que demana al Tribunal Constitucional que admeti a tràmit aquest recurs, que vulgui apreciar l'existència de la vulneració al·legada, que declari la nul·litat de les resolucions objecte de recurs i que retrotregui el procediment al moment anterior a la sentència impugnada, disposant que el Tribunal Superior de Justícia ha de jutjar el fons d'aquest afer;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41, 88 i 98 c);

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítol sisè;

Vist l'informe del Ministeri Fiscal del 16 de novembre del 2007;

Escollat l'informe del magistrat ponent, Sr. Didier Maus;

Antecedents

Primer

El 15 de juliol del 2000, el Sr. Pio Vall-Llosada González i la Sra. Carolina Carreras Martínez, en aquell moment matrimoni, van signar amb el Banc Internacional d'Andorra un contracte d'obertura de compte i un contracte de gestió de patrimoni, en aquest darrer es contenia de manera expressa una clàusula de confidencialitat.

Posteriorment, el matrimoni es va separar judicialment a Espanya, d'on eren nacionals, i els

---

tribunals espanyols, després de conèixer la informació sobre els comptes a Andorra, van condemnar el Sr. Pio Vall-Llosada González a pagar a la Sra. Carolina Carreras Martínez una compensació econòmica de 200.000,00 euros, en virtut de l'article 41 del Codi de família de Catalunya.

Segon

La representació processal del Sr. Pio Vall-Llosada González va interposar una demanda contra la Sra. Carolina Carreras Martínez en què sol·licitava la seva condemna a l'abonament d'una indemnització, més els interessos i la imposició de les costes processals, a causa dels perjudicis ocasionats pel fet de divulgar els contractes malgrat l'existència de la clàusula de confidencialitat esmentada.

Tercer

El 8 de gener del 2007, la Secció Civil de la Batllia d'Andorra va declarar la seva competència per conèixer d'aquesta demanda, tanmateix la va desestimar i va imposar al demandant el pagament de les costes processals.

Quart

Les dues parts en el litigi van apel·lar la sentència de primera instància i, el 10 de juliol del 2007, la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia va estimar el recurs interposat per la Sra. Carolina Carreras Martínez, va revocar la part decisòria de la sentència de la Batllia i va declarar la manca de jurisdicció dels tribunals andorrans per conèixer de la pretensió exercitada per la part agent. Entre altres punts, el Tribunal Superior de Justícia va considerar que tractant-se d'una controvèrsia entre els cotitulars d'un compte bancari, tots dos de nacionalitat espanyola i residint a Espanya, la competència jurisdiccional corresponia a la del domicili del defenent.

Cinquè

La representació processal del Sr. Pio Vall-Llosada González va presentar un incident de nul·litat d'actuacions per tal com va considerar que es vulnerava el seu dret a la jurisdicció i se'l deixava en indefensió. Segons el seu parer, si els tribunals andorrans no són competents, s'ha d'acudir als tribunals espanyols sense cap possibilitat d'èxit, a més el fet que els tribunals espanyols hagin de jutjar aquest afer segons la legislació andorrana, el situa en indefensió. També afegeix, que la Sala Civil ha comès un error perquè entra a analitzar el fons de l'afer.

Sisè

El 27 de setembre del 2007, la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia va examinar tots els punts de l'incident de nul·litat d'actuacions i el va desestimar.

Setè

El 18 d'octubre del 2007, la representació processal del Sr. Pio Vall-Llosada González va presentar un recurs d'empara en què manifesta que en el marc del procediment de separació conjugal, la Sra. Carolina Carreras Martínez va incomplir de manera flagrant els contractes signats amb el banc, cosa que ha quedat acreditada. Aquests incompliments van perjudicar directament aquesta part i negar la competència dels tribunals andorrans per conèixer d'aquest litigi equival a deixar aquesta part en la més absoluta de les indefensions.

En primer lloc, la part recurrent destaca que la legislació aplicable a aquesta causa és la legislació vigent al Principat d'Andorra, punt reconegut, tant per la part adversa com pel Tribunal Superior de Justícia. També existeix en aquest cas una submissió expressa als tribunals andorrans, punt que ha estat rebutjat pel Tribunal Superior de Justícia.

Ara bé, en cas que s'acudeixi als tribunals espanyols, aquests hauran d'aplicar la legislació andorrana, determinats usos i costums andorrans en relació amb el sector bancari, els quals no troben equivalència en l'Estat espanyol, sense oblidar que la normativa andorrana resulta contrària a la legislació espanyola. Per tant, el recurrent es veu impossibilitat d'acudir als tribunals espanyols a defensar els seus interessos i es troba en indefensió.

Aquesta part, també destaca que l'adversa va al·legar qüestions de fons als tribunals andorrans, amb la qual cosa es va sotmetre clarament i explícitament a la jurisdicció andorrana.

Per acabar, el recurrent demana al Tribunal Constitucional que admeti a tràmit aquest recurs, que vulgui apreciar l'existència de la vulneració al·legada, que declari la nul·litat de les resolucions objecte de recurs i que retrotregui el procediment al moment anterior a la sentència impugnada, disposant que el Tribunal Superior de Justícia ha de jutjar el fons d'aquest afer.

Vuitè

El 16 de novembre del 2007, el Ministeri Fiscal va presentar un informe en què s'oposava a l'admissió a tràmit d'aquest recurs d'empara, perquè el que realment pretenia el recurrent era una revisió i reforma de les consideracions jurídiques adoptades en les resolucions objecte de recurs, que estan fonamentades jurídicament i que no són arbitràries, per tant, no hi ha la vulneració de cap dels drets recollits a l'article 10 de la Constitució.

El Ministeri Fiscal considera que les sentències objecte de recurs procuren resposta a cadascuna de les al·legacions de la part recurrent i motiven, segons el seu parer, de manera totalment encertada, les decisions que adopten, fonamentant-les en l'ordenament jurídic andorrà.

Així doncs, el Ministeri Fiscal sol·licita la inadmissió a tràmit del recurs d'empara 2007-35-RE.

Fonament jurídic únic

Pel que fa a l'article 10 de la Constitució, aquest Tribunal ha declarat reiteradament que no li correspon actuar com un jutge del fons, és a dir, com un tercer grau de jurisdicció o com un tribunal de cassació i que la seva funció consisteix a verificar que els drets reconeguts, tant per aquest article de la Constitució com per l'article 6 del Conveni per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals, han permès al recurrent presentar els seus arguments i les proves que ha cregut convenients, i que les jurisdiccions competents s'han pronunciat de manera independent i imparcial seguint un raonament coherent i no arbitrari.

En aquesta causa, la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia, primer, en la seva sentència i, després, en l'aute que resol l'incident de nul·litat d'actuacions destaca clarament el nucli central del debat. De forma totalment coherent, indica, al final del primer fonament de dret, que convé de manera prèvia analitzar l'excepció de manca de jurisdicció plantejada per la defenent i solament si es refusa, correspondrà l'anàlisi del fons. El raonament que el duu a declarar la manca de jurisdicció dels tribunals andorrans i, per tant, la jurisdicció dels tribunals espanyols, es fonamenta en una anàlisi del litigi que fa prevaler el conflicte entre els cotitulars del compte, l'exposició clàssica de les

---

normes de competència i la conclusió d'acord amb la qual "essent els litigants espanyols i trobant-se el domicili dels mateixos a Espanya, s'escau (...) entendre (...) que els Tribunals andorrans esdevenen incompetents per a resoldre el present litigi."

En l'aute que resol l'incident de nul·litat d'actuacions, el Tribunal Superior de Justícia considera, d'una banda, com sempre ho ha considerat el Tribunal Constitucional, que la determinació de la jurisdicció constitueix una qüestió de legalitat ordinària i, d'altra banda, que tampoc pot originar la nul·litat de la sentència el fet que, segons el criteri del recurrent, s'hagi d'acudir als tribunals espanyols sense cap possibilitat d'èxit i res obsta al fet que siguin tribunals diferents dels d'Andorra els que siguin competents per conèixer del litigi.

Es desprèn d'aquestes enunciacions que el Tribunal Superior de Justícia va prendre en consideració tots els arguments plantejats pel recurrent i va donar en les seves decisions uns fonaments jurídics coherents i mancats de qualsevol arbitrarietat.

En aquestes condicions, el recurs d'empara presentat per la representació processal del Sr. Pio Vall-Llosada González, en aplicació de l'article 37.2 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, ha de ser inadmès a tràmit per manca manifesta de contingut constitucional.

Per tot el que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

DECIDEIX:

Primer

No admetre a tràmit el recurs d'empara 2007-35-RE, interposat per la representació processal del Sr. Pio Vall-Llosada González contra la sentència del 10 de juliol del 2007 i contra l'aute del 27 de setembre del mateix any, dictats per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia.

Segon

No hi ha condemna expressa en costes per no existir parts contràries.

Tercer

Notificar aquest aute a la representació processal del recurrent, al president de la Batllia, al president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.

Quart

Publicar aquest aute, d'acord amb el que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Acordat a Andorra la Vella, l'1 de febrer del 2008.

Didier Maus

Carles Viver Pi-Sunyer

President

Vicepresident

Miguel Herrero de Miñón

Magistrat